

Korta Notiser

19-årig knölsvan på Ängsö

Den 10 maj 1986 iakttog jag ett knölsvanpar vid Labbarn på Ängsö. Honan bar ring på ena benet och eftersom båda svanarna uppträdde mycket oskyggt, kanske vana att bli matade, kunde jag avläsa ringnumret: E 2833 COPENHAGEN. En dansk ring alltså, vilket i sig inte var särskilt överraskande, då vi sedan tidigare vet att flertalet av våra knölsvanar flyttar åt sydväst, men framför allt kanske då till den svenska västkusten.

En rapport till Ringmärkningscentralen vid Naturhistoriska riksmuseet gav till svar att svanen märktes den 3 mars 1979 vid Nakskov på Lolland i Danmark. Fågeln bedömdes då vara minst två och ett halvt år gammal, d. v. s. född senast 1976. Tidpunkten för ringmärkningen är lite speciell, då vintern 1978/79 var en av de mest förödande för övervintrande simfåglar på många år. Detta var kanske en anledning till att svanen återfanns så pass långt söderut mot

vad som tycks vara brukligt.

Fågeln var alltså minst tio år gammal när jag såg den och med tanke på sällskapet, en mycket rejäl och bestämd knölsvanhane, borde den ha häckat någonstans i närheten. Jag minns också att våren 1986 var ovanligt sen, annars borde svanarna ha legat på ägg vid den tidpunkten.

Nåväl, därefter har varken jag eller Riksmuseet hört något om denna knölsvan, förrän Brandförsvaret i Enköping meddelade att man den 22 november 1995 undsatt en svan. Det korta meddelandet lyder "Svan, gått upp på land, fel på benen, avlivad av veterinär".

Denna knölsvanhona blev alltså minst nitton år gammal, vilket är en rätt ansenlig ålder, även för en så stor fågel. Enligt Staav (1989) blev världens äldsta kända knölsvan knappt 25 år.

Thomas Pettersson

Albino björktrast vid Backgården

Den första november 1995 tog jag en morgontur ner till Backgården, Fagersta, för att kolla in eventuella sensträckare. Det var en lite gråkulen morgon men i de tidiga timmarna full fart på gråsiskeflockarna (i en av dem fanns även en ung snösiska), liksom väldiga hopar av kringflygande björktrast. Lite lojt började jag granska en grupp björktrastar som höll till nere i kärrkanten då mina ögon fick syn på något alldeles lysande vitt i mängden. Vad var nu detta? Jodå, en trast var det, tveklöst. Och nästan lika tveklöst så var det en björktrast,

men en komplett albino sådan. Huvud, ovan- och undersidan, liksom stjärten, var bländande vita. De enda mörka nyanser jag kunde notera var stjärtens undersida, som tonade något i mörkt, kanske mer en ljuseffekt. Trots allt, man hajar till ordentligt när något så extraordinärt dyker upp. Jag har då aldrig sett någon albino björktrast förut. Har du? Det vore intressant om du som sett olika albinistiska arter kunde skriva en rad om dessa i tidningen.

Leif Lejdelin